

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 15. stycznia 1897.

Treść: (№ 7—9.) 7. Ustawa o wyznaczeniu dotacji na urzędowe wzięcie udziału w wystawie powszechniej r. 1900 w Paryżu. — 8. Ustawa o urządzeniu stanowiska asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu, jakież asystentów ustanowionych w innych zakładach naukowych państwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych. — 9. Rozporządzenie, dotyczące się mianowania asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych.

7.

**Ustawa z dnia 30. grudnia 1896,
o wyznaczeniu dotacji na urzędowe wzięcie
udziału w wystawie powszechniej roku 1900
w Paryżu.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie wszelkich wydatków, jakich udział urzędowy królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych w wystawie międzynarodowej roku 1900 w Paryżu wymagać będzie, aż do zupełnego zakończenia czynności, wyznacza się dotację nieprzekraczalną w sumie aż do 1,200.000 zł. waluty austriackiej.

Okres używania tej dotacji trwa aż do końca 1901 roku.

Artykuł II.

Z dotacji w artykule I wyznaczonej można wydać w roku 1897 kwotę 100.000 zł.; pozostałą sumę umieszczać należy w kwotach potrzebnie odpowiednich w preliminarzach państwa lat 1898 aż do 1901.

Artykuł III.

Podania do Władz administracyjnych, dotyczące się rzeczonej wystawy, tudzież wszelkie protokoły tychże Władz, odnoszące się do niej, są wolne od stępeli, jakim podania i protokoły podlegają.

Czynności prawne jakie Władze i osoby, którym przygotowanie, kierownictwo i zwinięcie tej wystawy będzie poruczone, uskuteczniać będą w tym charakterze a dotyczące się potrzebnych dla wystawy budowli, przewozów i innych przygotowań, są wolne od stępeli i opłat bezpośrednich dopóty, dopóki nie będą miały służyć do użytku sądowego.

Pokwitowane rachunki zarobków i konta, za którymi dostawcy i wszyscy inni przemysłowcy pobierać będą z dotacji wystawowej swoje należyszcia, podlegają tylko stałej opłacie stępłowej po 5 c. a względnie po 1 c. od każdego arkusza, jeżeli stosownie do §. 19 ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, nie są całkiem wolne od należyszcia.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Glanz r. w.

Biliński r. w.

8.

Ustawa z dnia 31. grudnia 1896,

o urządzeniu stanowiska asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu, jakoteż asystentów ustanowionych w innych zakładach naukowych państwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Asystentom przy katedrach i w instytutach uniwersytetów, szkół głównych technicznych i szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu, jakoteż asystentom w innych zakładach naukowych państwa w taki sam sposób mianowanym, tudzież konstruktorom w szkołach głównych technicznych, o ile są obywatelami państwa austriackiego i czynią zadosyć wszelkim wymaganym warunkom kwalifikacyjnym, przyznaje się na ten okres, na który są przyjęci, zwyczajnie dwa lata wynoszący, ze względu na wykonywanie służbowego powołania, charakter urzędników państwa bez zaliczania ich do jakiejś klasy stopni służbowych.

§. 2.

W razie bezpośredniego przejścia na inną pozadę w służbie państwa, uzasadniającą roszczenia do emerytury, czas, który ci asystenci i konstruktorowie, bądź przed wejściem bądź po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie bez przerwy wysłużyli, będzie im przy stosowaniu przepisów emerytalnych liczyony według prawideł powszechnych.

§. 3.

Warunki kwalifikacyjne jakoteż sposoby mianowania asystentów i konstruktorów, przepisane będą osobnemi postanowieniami.

Wynagrodzenia roczne asystentów i konstruktorów mają znaczenie adjutów.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1897.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 31. grudnia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Gautsch r. w.

9.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 1. stycznia 1897,

tyczące się mianowania asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych.

Na zasadzie ustawy z dnia 31. grudnia 1896 uznaję za stosowne wydać z częściową zmianą dotyczesowych przepisów następujące zarządzenia pod względem mianowania asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych:

§. 1.

Do uzyskania posady asystenta (konstruktora) potrzebny jest oprócz wykazania obywatelstwa austriackiego:

- a) na wydziałach medycznych uniwersytów stopień doktora medycyny,
- b) na wydziałach filozoficznych uniwersytów stopień doktora filozofii lub aprobacya do urzędu nauczycielskiego w gimnazjach i szkołach realnych,
- c) w szkołach głównych technicznych, jakoteż w szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu dowód złożenia z pomyślnym skutkiem drugiego dla tych szkół głównych przepisanego egzaminu rzadowego, który to ostatni dowód można jednak zastąpić stopniem doktora filozofii lub aprobacyą do urzędu nauczycielskiego w gimnazjach i szkołach realnych.

Do posad konstruktorów, istniejących w szkołach głównych technicznych, może grono profesorów przywiązać według okoliczności dalsze warunki.

§. 2.

W braku takich kandydatów mogą być mianowani asystentami (konstruktorami) z potrzeby także inni, naukowo ukwalifikowani kandydaci, jednakże do nich nie stosują się postanowienia powyższej ustawy (§§. 1 i 2).

Czas sprawowania obowiązków, który asystenci (konstruktorowie) wysłużyli bez przerwy, zanim ta ustawa nabyła mocy obowiązującej, ma być w myśl §. 2 ustawy liczyony przy stosowaniu przepisów emerytalnych od owej chwili, w której dotyczący asystenci (konstruktorowie) uczynili zadość warunkom (w §. 1 ustawy wymaganym a w §. 1 niniejszego rozporządzenia szczegółowo wyłuszczonej).

§. 3.

Asystentów dla poszczególnych katedr i instytutów wydziałów medycznych i filozoficznych w uniwersytetach mianuje na wniosek dotyczącego profesora (przełożonego instytutu) grono profesorów tego wydziału, na okres dwuletni i nominacja ta może być bądź dla tej samej, bądź dla innej katedry lub dla innego wydziału na dalsze dwulecia aż do szóstego roku służby ponawiana.

Kandydatów nie składających wymaganych dowodów (§. 1) można mianować także na czas krótki, a ponowienie nominacji uczynić zawiślem od złożenia niedostających dowodów; do mianowania i pozostawienia takich kandydatów potrzebne jest osobne zezwolenie Ministra wyznań i oświaty.

Do każdego dalszego mianowania asystenta po upływie całego sześciioletniego okresu sprawowania obowiązków potrzebne jest zezwolenie Ministra wyznań i oświaty.

§. 4.

Pod względem mianowania asystentów i konstruktorów w szkołach głównych technicznych a względnie w szkole głównej ziemianistwa w Wiedniu zatrzymują nadal moc swoją przepisy, które dotychczas obowiązywały.

§. 5.

W przypadkach zasługujących na szczególne względy, Minister wyznań i oświaty może (w myśl Najwyższego postanowienia z dnia 6. października 1861) zezwolić na mianowanie i pozostawienie asystentów (konstruktorów) pomimo ich wejścia w związki małżeńskie, jakież bez względu na stosunek pokrewieństwa z dotyczącym profesorem (przełożonym instytutu).

§. 6.

Asystenci (konstruktorowie) obejmując służbę, winni podaniem ręki przyrzec uroczystie dziekanowi wydziału lub rektorowi odnośnej szkoły głównej wierne i sumienne dopełnianie obowiązków.

Pod względem puroardkowo-karnym podlegają tym samym Władzom co wszyscy inni w uniwersytecie a względnie w szkole głównej posady zajmujący.

§. 7.

Wynagrodzenia asystentów (konstruktorów) asygnowane będą według prawideł, tyczących się adjutów a mianowicie od pierwszego dnia miesiąca rozpoczęjącego się po objęciu służby a względnie po złożeniu uroczystego przyrzeczenia, w ratach miesięcznych z góry, uchyla się zaś rozporządzenie tutejsze z dnia 22. czerwca 1892, l. 7036, tyczące się tych wynagrodzeń.

§. 8.

Asystenci (konstruktorowie) mogą otrzymać urlop od właściwego profesora na czas aż do dni ośmiu, od grona profesorów na czas aż do jednego miesiąca, w czasie zaś urlopu, tak samo jak i podczas choroby mają prawo do dalszego pobierania wynagrodzenia.

Gdyby urlop miał trwać dłużej niż miesiąc, lub gdyby z powodu udzielenia asystentowi (konstruktorowi) urlopu lub jego choroby potrzeba było przyjąć płatnego zastępcę, grono profesorów winno za pośrednictwem Władzy krajowej przedstawić Ministrowi wyznań i oświaty odpowiednie wnioski.

§. 9.

Asystenci (konstruktorowie) mają w razie choroby prawo do bezpłatnego żywienia i pielęgnowania w szpitalu połączonym z dotyczącym uniwersytetem, jeżeli choroba ta dowodnie mogła powstać tylko z powodu dopełniania powinności służbowych lub jeżeli ze względu na rodzaj służbowego zatrudnienia asystenta można słusznie przypuszczać, że tenże tylko w służbie nabawił się choroby.

§. 10.

Asystentom (konstruktorom) stosownie do §. 1 niniejszego rozporządzenia mianowanym, służy w okresie, na który opiewa ich nominacja, prawo do takich samych zniżeń jezdniego i przewozowego na kolejach żelaznych i w innych zakładach transportowych, jakie służą urzędnikom państwa.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie jednocześnie z ustawą z dnia 31. grudnia 1896, to jest od dnia 1. stycznia 1897.

Gautsch r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1897 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1897, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płaci:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" 1859 " 1868 . . . 12 " 1879 " 1888 " . . . 20 "	
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1897:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . . 2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . . 2 zł. 20 c.
1850 " . . . 5 " 25 "	1866 " . . . 2 " 20 "	1882 " . . . 3 " — "
1851 " . . . 1 " 30 "	1867 " . . . 2 " — "	1883 " . . . 2 " 50 "
1852 " . . . 2 " 60 "	1868 " . . . 2 " — "	1884 " . . . 2 " 50 "
1853 " . . . 3 " 15 "	1869 " . . . 3 " — "	1885 " . . . 1 " 80 "
1854 " . . . 4 " 20 "	1870 " . . . 1 " 40 "	1886 " . . . 2 " 30 "
1855 " . . . 2 " 35 "	1871 " . . . 2 " — "	1887 " . . . 2 " 50 "
1856 " . . . 2 " 45 "	1872 " . . . 3 " 20 "	1888 " . . . 4 " 20 "
1857 " . . . 2 " 85 "	1873 " . . . 3 " 30 "	1889 " . . . 3 " — "
1858 " . . . 2 " 40 "	1874 " . . . 2 " 30 "	1890 " . . . 2 " 70 "
1859 " . . . 2 " — "	1875 " . . . 2 " — "	1891 " . . . 3 " — "
1860 " . . . 1 " 70 "	1876 " . . . 1 " 50 "	1892 " . . . 5 " — "
1861 " . . . 1 " 50 "	1877 " . . . 1 " — "	1893 " . . . 3 " — "
1862 " . . . 1 " 40 "	1878 " . . . 2 " 30 "	1894 " . . . 3 " — "
1863 " . . . 1 " 40 "	1879 " . . . 2 " 30 "	1895 " . . . 3 " 50 "
1864 " . . . 1 " 40 "	1880 " . . . 2 " 20 "	1896 " . . . 3 " 50 "

Rocznik 1896 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1896 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posłyki Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1896 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1896 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1897 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełniania niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyi.